

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax: +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 62
din 22.02.2012**

Dosar nr.: 337/2011

Petiția nr.: 5440/20.09.2011

Petentă: S V

Reclamați: Regia Autonomă de Distribuție a Energiei Termice București,
Autoritatea Națională de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice

Obiect: prevederile art.249 din ordinul Președintelui ANRSC nr. 91/2007.

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentei

I.1.1S V , cu sediul în București.

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Regia Autonomă de Distribuție a Energiei Termice București, cu sediul în
str. Cavafii Vechi, nr.15, sector 3, București

I.2.2. Autoritatea Națională de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de
Utilități Publice, cu sediul în str. Stravopoles, nr.6, sector 3, București

II. Descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petenta sesizează discriminarea insituită prin prevederile art.249 din
ordinul Președintelui ANRSC nr. 91/2007, potrivit cărora deconectarile individuale nu
se pot executa în acele condominii în care nu s-au produs deconectări anterioare intrării
în vigoare a prezentului regulament.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20 alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și
sanționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare,
republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de
citare a părților.

3.2. Prin adresa nr. 5440 din 14.10.2011 a fost citată petenta, iar prin adresa nr.
5893 din 14.10.2011 a fost citată RADET București. Părțile au fost citate pentru termenul
stabil de Consiliu, la data de 25.10.2011. La termen părțile au fost prezente.

3.3. Având în vedere excepția lipsei calității procesuale pasive, invocată de RADET, s-a acordat un nou termen pentru data 15.11.2011. Astfel, s-a introdus în cauză ANRSC și s-au citat părțile prin adresa nr. 6224/02.11.2011.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentei

4.1.1. Petenta susține că prin adresa nr. 19042 din data 11.08.2010 a solicitat RADET București aprobarea debransării totale a locuinței sale de la rețeaua de distribuție a energiei termice. Urmare solicitării, la data de 13.08.2010, RADET îi comunică faptul că nu poate da curs acesteia, deoarece nu a anexat acordul Asociației de Proprietari și avizul vecinilor, deși acestea erau anexate.

4.1.2. La data de 13.10.2010, a formulat a doua cerere prin care a solicitat reanalizarea debransării cu toate documentele depuse, însă RADET îi comunică că Regulamentul cadru al Serviciului Public de Alimentare cu Energie Termică (ANRSC), aprobat cu Ordinul nr. 91/2007 de Președintele ANRSC face acest lucru imposibil, stipulând....."deconectările totale individuale nu se pot executa în acele condominii în care nu s-au produs deconectări anterioare ...".

4.1.3. Prin urmare, petenta susține că prin art. 249 din Regulamentul în cauză se creează o deosebire de tratament între două categorii de proprietari, cei care pot să se debranzeze ca urmare a faptului că în blocul respectiv este cel puțin un apartament debransat și cei care nu pot să se debranzeze deoarece în bloc nu sunt apartamente debransate, ceea ce încalcă dispozițiile legale privind egalitatea de tratament și nediscriminare.

4.1.4. În drept, petenta invocă prevederile OG nr. 137/2000 republicată, Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Susținerile RADET București

4.2.1. Reclamata a invocat excepția de necompetență materială a CNCD precum și excepția lipsei calității procesuale pasive a RADET București.

4.2.2. RADET susține că ANRSC este instituția publică de interes național, cu personalitate juridică, ce funcționează în subordinea Ministerului Administrației și Internelor și are ca scop reglementarea și monitorizarea la nivel central a activității din domeniul serviciilor comunitare de utilități publice aflate în atribuțiile sale, în conformitate cu prevederile Legii nr. 51/2006, cu modificările și completările ulterioare.

4.2.3. Mai mult, ANRSC, conform statutului său emite prin Ordin al Președintelui eliberarea licențelor de funcționare pentru operatorii/furnizorii de servicii comunitare de utilități publice, operatorii economici și instituțiile publice care desfășoară în condiții de monopol activități specifice serviciilor de utilități publice din sfera sa de reglementare.

Susținerile ANRSC

4.3.1. Reclamata a invocat excepția de necompetență materială a CNCD, arătând că ordinul în cauză este un act cu caracter administrativ și poate fi atacat la instanța de contencios administrativ, potrivit legii.

4.3.2. De asemenea, reclamata a invocat excepția lipsei calității procesuale pasive a ANRSC, motivând că în plângere petenta nu pune pe seama acestei instituții "deosebirea de tratament între două categorii de proprietari", precum și faptul că este o instituție care poate emite doar o opinie de specialitate.

4.3.3. Pe fond, reclamata arată că Ordinul președintelui ANRSC nr. 91/2007 este în concordanță cu prevederile OG nr. 137/2000 iar temeiul legal al acestuia este art. 14 alin.2 lit e) și art. 16 alin. 1 din Legea serviciului public de alimentare cu energie termică nr. 325/2006, care reprezintă legea specială în materia acestor servicii.

4.3.4. Conform prevederilor art. 249 din Ordinul 91/2007 "Deconectările individuale nu se pot executa în acele condominii în care nu s-au produs deconectări anterioare intrării în vigoare a prezentului regulament".

Dispozițiile legale menționate, respectiv art. 249 din Ordinul nr. 91/2007, respectă prevederile legislației specifice serviciului public de alimentare cu energie termică, respectiv principiul instituit de art. 3 lit g) din Legea nr. 325/2006 "un codominiu – un singur sistem de încălzire", precum și prevederile art. 54 alin. 3 din lege, potrivit căruia "Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, imobilele de tip condominiu pot fi racordate la SACET în cazul în care se respectă principiul "un codominiu – un singur sistem de încălzire".

4.3.5. Drept urmare, având în vedere că ANRSC a respectat legislația specifică serviciului de alimentare cu energie termică, art. 249 din Ordinul nr. 91/2007 nu constituie discriminare în sensul prevederilor O.G. nr. 137/200 republicată.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Colegiul ia act de excepțiile invocate în cauză de părțile reclamante. Astfel, în raport de excepțiile invocate, Colegiul urmează a analiza cu prioritate excepția de necompetență materială a CNCD, urmând a analiza excepția lipsei calității procesuale pasive a reclamantelor.

5.2. Cu privire la excepția de necompetență materială, Colegiul urmează să o respingă, întrucât Consiliul se pronunță strict pe aspectele discriminatorii dintr-un Ordin, și nu pe legalitatea acestuia.

5.3. În raport de excepția lipsei calității procesuale pasive a reclamantelor, Colegiul urmează să admită lipsa calității RADET-ului, arătând că instituția care eliberează licențele de funcționare pentru operatorii/furnizorii de servicii comunitare de utilități publice, operatorii economici și instituțiile publice care desfășoară în condiții de monopol activități specifice serviciilor de utilități publice din sfera sa de reglementare este ANRSC.

Prin urmare, Colegiul urmează să admită excepția lipsei calității procesuale pasive a RADET și să respingă excepția lipsei calității procesuale pasive a ANRSC.

5.4. Pe fond, Colegiul reține că petenta invocă discriminarea instituită prin prevederile art. 249 din Ordinul președintelui ANRSC nr. 91/2007, conform căruia "Deconectările individuale nu se pot executa în acele condominii în care nu s-au produs deconectări anterioare intrării în vigoare a prezentului regulament". Astfel, petenta se consideră discriminată comparativ cu categoria de persoane care se poate debransa ca urmare a faptului că în blocul respectiv sunt apartamente debransate anterior intrării în vigoare a prezentului ordin.

De asemenea, Colegiul reține punctul de vedere al reclamantei ANRSC, conform căruia temeiul legal al Ordinului în cauză este art. 14 alin.2 lit e) și art. 16 alin. 1 din Legea serviciului public de alimentare cu energie termică nr. 325/2006, care reprezintă

legea specială în materia acestor servicii. Astfel, art. 249 din Ordinul nr. 91/2007, respectă prevederile legislației specifice serviciului public de alimentare cu energie termică, respectiv principiul instituit de art. 3 lit g) din Legea nr. 325/2006 "un codominiu – un singur sistem de încălzire", precum și prevederile art. 54 alin. 3 din lege, potrivit căruia "Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, imobilele de tip condominiu pot fi racordate la SACET în cazul în care se respectă principiul "un codominiu – un singur sistem de încălzire".

5.5. Așa cum a reținut și Curtea Constituțională în Decizia nr. 1.011 din 8 noiembrie 2007 publicată în Monitorul Oficial nr. 809 din 27 noiembrie 2007 și a reiterat în Deciziile sale cu nr. 818, 819, 820 și 821 din 3 iulie 2008, publicate în Monitorul Oficial nr. 537 din 16.07.2008 „Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare este o reglementare specială care stabilește comportamentele considerate discriminatorii în viziunea legiuitorului și creează mecanismele prin care orice tip de discriminare poate fi sancționat și eliminat". Astfel, Curtea în mod expres desprinde scopul legiuitorului în reglementarea acelor „comportamente”, i.e. împrejurări de fapt aplicate la situația unor persoane, grupuri de persoane sau comunități comparativ cu alte persoane, grupuri de persoane ori comunități, ce pot fi reținute ca discriminatorii în ipotezele prevăzute de Ordonanța nr. 137/2000 republicată. De altfel, în deciziile sus menționate, Curtea Constituțională arată în mod explicit că „*actul normativ criticat sancționează contravențional orice deosebire, excludere, restricție sau preferință care are ca scop ori efect restrângerea sau înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în domeniul politic, economic, social și cultural ori în orice alte domenii ale vieții publice, dacă deosebirea, excluderea, restricția sau preferința se datorează apartenenței la o rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială, respectiv convingerilor, sexului sau orientării sexuale ori apartenenței la o categorie defavorizată*”.

5.6. Este evident în acest sens, că acele comportamente considerate discriminatorii și care sunt sancționabile contravențional nu pot fi echivalate sau asimilate cu situațiile ce implică modificarea, completarea, respectiv adoptarea unor prevederi legale de către legiuitor și subsecvent modalitatea de interpretare și aplicare a acestora, în cauză adoptarea unui Ordin în conformitate cu legea specială în domeniu.

5.7. În raport cu statuările Curții Constituționale relativ la O.G. nr. 137/2000, republicată, este lipsit de echivoc faptul că, prin natura sa, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării investighează, constată și sancționează fapte de discriminare. Or, în exercitarea competențelor sale determinate de O.G. nr. 137/2000, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate pronunța asupra unor aspecte de legalitate din care poate decurge un eventual tratament diferit. Pentru a reține incidența unui atare scop sau efect, în prezenta speță, Colegiul Director ar trebui să se substituie instanței judecătorești pentru a analiza justificarea adoptării unui Ordin care elaborează și stabilește reglementări sectoriale de nivel secundar și terțiar cu caracter obligatoriu. Or, astfel cum a statuat și Curtea Constituțională, interpretarea legii este atributul suveran al instanțelor judecătorești în opera de înfăptuire a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac. În acest sens este, de exemplu, Decizia Curții Constituționale nr. 51 din 5 octombrie 1993, Decizia nr. 120 din 16 noiembrie 1994, Decizia nr. 39 din 10 aprilie 1996, Decizia nr. 300 din 1 iulie 1997, Decizia nr. 151 din 27 octombrie 1998, Decizia nr. 160 din 10 noiembrie 1998, Decizia nr. 14 din 9 februarie 1999, Decizia nr. 64 din 11 aprilie 2000, Decizia nr. 74 din 25 aprilie 2000, Decizia nr. 93 din 11 mai 2000, Decizia nr. 24 din 29 ianuarie 2002, Decizia nr. 282 din 29 iunie 2004. Din acest punct de vedere, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate subroga instanțelor de judecată pentru a face

aprecieri în legătură cu aspectele de fond ale petiției care decurg din modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale, precum și consecințele juridice ce decurg dintr-o asemenea interpretare.

5.8. Cu atât mai mult, CNCD nu are competența rațiune materiae de a se pronunța cu privire la existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unui text de lege. În acest sens s-a pronunțat și Curtea Constituțională, prin decizia nr. 997 din 7.10.2008, relativ la dispozițiile O.G. nr. 137/2000, republicată. Pe de altă parte, Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 828 din 16 februarie 2009 a statuat că în fața CNCD dispozițiile unei legi, reclamate ca având efect discriminatoriu, nu pot face, prin ele însele, obiectul unei sesizări întemeiate pe Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, ci doar al unei excepții de neconstituționalitate în a cărei soluționare Curtea Constituțională are atribuții exclusive, conform art. 146 lit. d din Constituția României.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință ,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Respingere excepției de necompetență materială a CNCD, în conformitate cu prevederile O.G. nr. 137/2000 republicată;
2. Admite excepția lipsei calității procesuale pasive a RADET București;
3. Respinge excepția lipsei calității procesuale pasive a ANRSC;
4. Aspectele sesizate nu intră sub incidența prevederilor Ordonanței de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată
5. Clasarea dosarului;
6. Se va răspunde peteneir în sensul celor hotărâte;
7. O copie a hotărării se va transmite părților

VI. Modalitatea de plată a amenzii
Nu este cazul!

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS Csaba Ferenc – Președinte

1

HALLER Istvan – Membru

JURA Cristian – Membru

4

NIȚĂ Dragoș – Membru

STANCIU Claudia Sorina – Membru

VASILE Alexandru – Membru

Motivale de fapt și de drept redactate A.C.F. și A.P., 2 exemp.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

